

PUBES.

- 2. Pubes minor viginti annis, non potest esse testis in causis criminalibus; bene tamen in civilibus, T. 20. num. 80. Nisi hæ fuerint arduæ, magnique præjudicii, num. 81. Aut causæ criminales sint difficilis probationis &c. num. 82. Pubes major viginti annis, non repellitur à testimonio etiam in causis criminalibus, n. 83.
- 4. Puberes & impuberes qui? T. 2. num. 2.

PUBLICUS.

- 3. Publicus Latro quis sit? & quando careat Asyllo? T. 49. n. 90. & seqq.
- 4. Publicæ honestatis impedimentum quid sit? T. 4. num. 10. Oritur ex sponsalibus de futuro, & Matrimonio rato, num. 11. De Jure antiquo dirimebat usque ad quartum gradum, nu. 12. Jure novo autem ex sponsalibus de futuro validis ultra primum gradum se non extendit, nu. 13. Ex invalidis nullatenus confurgit, *ibid.* Proveniens ex Matrimonio rato dirimit usque ad quartum gradum, numer. 14. Ex sponsalibus de futuro ortum valet, etsi sponsalia postea solvantur ex aliqua causa, nu. 15. Vel mutuo consensu, num. 16. Probatur ex declaratione Cardinalium, num. 17. Solvitur objectio, num. 18. Ex sponsalibus gravi metu injuste incusso initis non oritur, num. 19.
- Publicæ honestatis impedimentum Papa ex quavis causa à quovis per dispensationem tollere solet, A. nu. 135. Ut ritè dispensetur, quanam exprimi debeant? num. 199.
- 5. Publicum quid, & quotplex? T. I. n. 243. Publica crimina publicè puniri debent, T. I. n. 65. Publica & privata crimina in Ordine nostro quæ? T. I. num. 117.

PUBLICATIO.

- 1. Publicatio seruitutis, quæ? T. 6. num. 285. Et quomodo fiat? num. 286. Publicatio electionis communis, seu capitularis, quæ? num. 287. Quibusque verbis fieri soleat? num. 288. Publicatio legum. Vide supra ψ. *Promulgatio legum.* Publicatio resignationis Beneficiorum qualiter sit faciendā? T. 9. nu. 127. & seqq. Vide infra ψ. *Renunciations Beneficiorum.*
- 2. Publicatio attestatorum, quid, & qualiter fiat? T. 19. n. 148. & seqq. Vide supra ψ. *Attestatorum publicatio.*

PUER.

- 5. Puerorum delicta non subjacent poenæ Criminali, si adhuc sunt infantes, T. 23. num. 1. Vel infantie proximi, nu. 2. Bene verò pubertati proximi, ita tamen, ut à poena capitali sint immunes, num. 3. Nisi crimen prorius enorme committant, num. 4. Minores ordinariæ poenæ affici possunt, regulariter tamen mitius puniuntur, n. 5. Ob peccata ommissionis nullam criminalem poenam incurrit Minores, nisi ex dolo delinquant, n. 5.

PUPILLUS.

- 1. Pupillus sine Tutoris autoritate meliorem suam conditionem facere potest, non deteriorem, T. 2. num. 316.
- 2. Pupillus absque Tutoris autoritate, non habet legitimam personam standi in Judio, T. I. nu. 154. & seqq. Quid, si Pupillus sine interventu Tutoris agere tentavit, & sententia pro ipso, vel contra ipsum lata est? num. 162. Pupilli regulariter ex-

cluduntur à ferendo testimonio in quacunque causa, T. 20. numer. 72. Ac etiam in Testamentis, num. 73. Contra etatem pupillarem non currit præscriptio, T. 26. numer. 44. Res pupillaris præscribi non potest, *ibid.* Vide supra ψ. *Miserabiles persone.*

- 3. Pupillus non potest repudiare Legatum, T. 10. num. 44.
- R. J. Pupillus contrahens sine autoritate Tutoris cum majori non obligatur, C. II. R. XII. num. 3. R. LXXV. n. 12.
- non potest adire sine tutore hæreditatem etiam pinguem, C. II. R. LXI. n. 6.
- cum Pupillo contrahens ex ignorantia facti, quomodo excutetur? C. II. R. LXXXII. n. 5.

PURGATIO.

- 2. Purgatio Canonica, qualiter fieri debeat? T. 19. num. 134. Si plenè probatur Reum deliquisse, non auditur is volens probare, se non deliquisse, mediante purgatione canonica, *ibid.* In purgatione canonica plures requiruntur testes, quam duo; & cur? T. 20. n. 241. In purgatione canonica admittuntur testes de credulitate, T. 20. n. 353.
- 5. Purgatio Canonica quid sit, & quomodo fieri debeat? T. 34. n. 31. & seqq. Olim fiebat per juramentum ad sepulchra, vel Reliquias sanctorum, num. 2. Vel per summptionem Eucharistiæ, num. 3. Hodie verò fit per juramentum purgandi, num. 4. Et quorundam Compurgatorum, ita ut ille de veritate, hi verò de credulitate jurent, n. 5. Peregrino creditur sine Compurgatore, num. 6. Purgatio Canonica nonnisi à competenti Judice indici potest, n. 7. Ad quam indicendam requiritur, ut quis de crimine sit diffamatus, & suspectus, nu. 8. Et fama ortum non habeat à malevolis, num. 10. Ac crimen, vel innocentia aliter probari non possit, num. 11. Ipsumque crimen non sit notorium, num. 12. Et diffamata persona sit aliàs fide digna, num. 13. Potest indici purgatio Canonica, vel ex officio, vel ad instantiam partis, num. 14. Non solum super crimine, sed etiam super macula, defectu, aut impedimento, n. 15.
- Purgationis Canonicae effectus, T. 34. num. 16. & seqq. Deficiens in illa punitur, ut Reus; & qualiter? *ibid.* Ritè eam perficiens statim est absolvendus, num. 17. Et ordinariè de tali crimine non amplius potest accusari, num. 18. Nisi nova indicia emergant, vel Acculator suam prosequatur injuriam, nu. 19. Purgatio Canonica hodie ferè abuit in desuetudinem, excepto Officio Inquisitionis, num. 20.
- Purgatio vulgaris quid? T. 35. num. 1. Est illicita, & reprobata à Jure, nu. 2. Solvantur objectiones, num. 3. & seqq.

PURIFICATIO.

- 3. Purificatio post partum quid constitutum in SS. Canonibus habeat? T. 47. num. 1.

Q.

Q U Æ S T I O.

- 2. Q U Æ S T I O quomodo differat à causa? T. I. num. 15. Quæstio facti, & Quæstio juris, quæ? num. 16. Quæstio præjudicialis debet cognosci ante aliam, cui præjudicat, n. 13. Quæstio alia est præjudicialis respectu proponentis, seu eligentis, num. 15. Alia respectu adversarii, num. 16. Et alia respectu Processus; & quomodo? nu. 17. An si Reus

contra Actorem opponat spoliationem, prius debeat tractari quæstio, seu causa spolii? num. 18. & 19. Sive eam apponat in modum exceptionis, num. 19. Sive per viam actionis, reconveniendi videlicet Actorem super spoliatione, n. 20.

Quæstio incidens (penultima correpti) & emergens, quid? num. 21. Quæstio incidens (penultima producta) sumitur tripliciter, num. 22. Qualiter, & quomodo differat ab emergenti? num. 23. 24. & 25. Super quæstione incidenti, ac emergenti quando fit pronuncianum? num. 26. & 27. Et quando non? num. 26. 28. & 29. Quid, si Quæstio incidens fit tractanda coram alio Judice? num. 30. & seq. Incidente quæstione merè spirituali Judex secularis nequit de ea cognoscere, ne quidem accessorie, num. 31. & 32. & seqq.

R. J. Quæstiones sumuntur pro Tortura, C. I. R. VI. num. 1.

QUALITAS.

- 1. Qualitates Rescriptis Pontificis insertæ, inde non probantur: sed de supercriptionibus, P. n. 111. Qualitates in eligendis requisitæ, quæ? T. 6. num. 204. & seqq. ulque ad num. 334. Qualitates quæ requirantur in præficiendis, seu promovendis ad Beneficia Ecclesiastica? T. 14. nu. 2. & 3. ac seqq. Si Papa rescribit pro non habente debitas qualitates, an & quando talis sit institutus in Beneficio? num. 4.
- 2. Qualitas alia est homini intrinseca, alia extrinseca, T. 23. num. 41. Vide supra ψ. *Idoneitas.*

QUANTI.

- 3. Quanti minoris Adio. Vide *Allo quanti minoris.*

QUARTA.

- 1. Quarta Decimationum est de Lege Dicecesana, T. 31. num. 97. Quarta Mortuorum, seu Funerarium, spectat ad Legem Dicecesanam, nu. 98. An ab hac eximantur Monasteria? n. 99. & 100.
- 3. Quarta funeralis. Vide *Portio Canonica ratione sepulture.*

QUERELA.

- 2. Querela est cognoscenda ab eodem Judice, qui sententiam tulerat, T. 27. nu. 137. Sententia, quæ non transit in rem judicatam, post lapsum decem dierum non potest revocari per viam appellationis, sed solum per viam querelæ; & quomodo istud fiat? num. 135. 136. & seqq.

QUI, QUICUNQUE, QUOD.

- 1. Qui cidò dat, bis dat, quâ ratione? T. 3. numer. 191.
- 3. Quicunque dictio comprehendit omnia, T. 5. numer. 554.
- R. J. Qui sentit onus, sentire debet commodum, & contra, C. II. R. LV. numer. 1. 2. & c. Hujus Regule fallentia. Vid. *ibid.* num. 17. & seqq. R. LXXXVII. num. 1. & c.
- Quod quique juris in alterum statuerit vel obtulerit, uti eo & ipse debet, T. 26. num. 163. Item T. 45. num. 65.
- R. J. Quod non licet alicui suo nomine, nec alieno licebit, C. II. R. LXVIII. per tor.
- R. J. Quod semel placuit, amplius displicere non potest, C. II. R. XXI.
- 1.) Si non sit contra jus vel animam, *ibid.* num. 2.) Si liberè & scienter & 3.) Si externè placuit, Anacleii Reiffenstuel Repertorium.

ibid. nu. 3. 4. & 5. Si alterius interfit in semel placito manere, *ibid.* num. 5.

— fallit autem 1.) in mutuo consensu, num. 15. 2.) superveniente causa prius incognita, num. 16. 3.) in iis in quibus licet de jure poenitere, &c. nu. 17. ulque ad 22.

QUIDAGIUM.

- 3. Quidagium. Quid? T. 39. num. 39.

QUOQUE.

- 3. Quoque dictio est continuativa, T. 31. n. 142.

R.

R A D I X.

- 4. Radix Matrimonii, & dispensatio in ea quid? A. num. 358.

RAPIENS, RAPINA, RAPTUS.

- R. J. Rapiens Virginem volentem & consentientem, raptum verum non committit, C. II. R. XXVII. num. 8.
- 5. Rapina quid? T. 17. n. 11. Debet fieri circa rem alienam, num. 12. Mobilem, num. 13. fieri potest circa rem minimam, n. 14. Dammmodo fiat injustè, num. 15. Et per vim, num. 16. Cum, vel sine armis, num. 17. Poena rapinæ, si contra eam civiliter agitur, num. 18. Poena rapinæ committæ cum armis, n. 20. Et sine armis, n. 21. Rapinæ poenæ de Jure Canonico, num. 22.
- 4. Raptus impedimentum quid? & quomodo dirimat Matrimonium? T. I. num. 373. & seqq. Requiritur ad eum violentia raptæ illata, *ibid.* & num. seq. Potest fieri circa quamvis scemnam etiam meretricem, num. 375. Non item circa virum, num. 376. Ut dirimat, fieri debet in ordine ad contrahendum Matrimonium, n. 377. Quando cessat? n. 378.
- Raptus poena quæ? T. I. num. 379.
- 5. Raptus Personæ in ordine ad exercendam luxuriam quid? T. 17. num. 2. Debet fieri cum violentia, num. 3. & seq. Circa Virginem, vel aliam honestam scemnam, num. 5. De loco in locum, nu. 6. Libidinis exercendæ gratiâ, num. 7. Poena illius, num. 8. & seq.

RASURA.

- 1. Rasura, vel cancellatio in loco suspecto, vitiat rescriptum, & aliud Instrumentum, T. 3. nu. 224. Locus suspectus rasuræ, quis? num. 125. Quid si fiat rasura in Narratione facti? *ibid.* Aut rasura sit modica? numer. 226. Vel scriptura abrafa, manu ejusdem Notarii rescripta fuerit? num. 227. Cautela notabilis circa hoc adhibenda, num. 228. Rasura vel Cancellatio, præsumitur facta ab eo, pernes quem reperitur Instrumentum, nisi probetur oppositum, num. 230.
- 2. Rasura si in Instrumento sit facta, an propter eam Instrumentum possit reprobari? T. 22. num. 327. & seqq.

RATIFICATIO.

- 3. Ratificatio Professionis invalidæ, an, quando, & quomodo fieri possit ac debeat? T. 31. num. 205. & seqq.
- 4. Ratificatio actûs nullius non fit, si ignoratur actum fuisse nullum, T. 6. n. 13.
- Ratificatio Matrimonii nulliter contracti. Vide *Revocatio.*

RATI HABITIO, RATI HABERE.

1. Rati habitio retrotrahitur & mandato comparatur, quando? T. 35. n. 53. & 54.
 2. Rati habitio quando locum habet? T. 31. nu. 170.
 3. R. J. Rati habitio, seu ratum habere quid sit? C. II. R. IX. num. 2.
 - retrotrahitur & mandato comparatur, C. II. R. IX. n. 2. 4. R. X. n. 2. 3. 4. & C. R. XVIII. n. 3.
 - est alia proprie talis, seu juridica, & alia simplex, C. II. R. IX. n. 3. R. X. n. 3.
- Rati habere quis non potest quod suo nomine non est gestum, C. II. R. IX. n. 4. 5.

RATIO.

1. Ratio Legis, est anima Legis, T. 2. num. 388. & 429. Ubi eadem est ratio, eadem est juris dispositio, cit. T. 2. num. 410. & segg. Nec tunc fit extensio legis, sed magis declaratio, num. 412. Ob identitatem rationis in lege expressæ, fit extensio etiam in materia odiosa, & penali, num. 423. & 429. ac segg. Et idem dicendum, quando unica tantum ratio legis afferri potest, num. 431. Ratio unica legis, quæ? num. 432.
 2. Rationum Libri. Vide supra y. Libri rationum.
 3. R. J. Ratio Legis est anima legis, C. II. R. XV. num. 23.
- Ratio, ubi est similis, vel major, facit extensionem concessionis, C. II. R. LXXVIII. n. 5.

RATIO CINIU M.

1. Ratiocinia, quid sint, quique dicantur ad ea obligari? T. 19. num. 1. & 2. Obligati ad ratiocinia prohibentur ordinari ante redditas rationes, num. 3. Et cur? num. 4. Generaliter omnes implicati secularibus officiis, & negotiationibus, quæ in Clericis non tolerantur, ordinari nequeunt, nu. 5. & segg. Secus dicendum de gerentibus talia munera, quæ Clericis suscipere licet, num. 7. Quid agendum, si quis ad ratiocinia obligatus, invito creditore ordinetur? num. 8. & segg. An talis sit suspensus, vel irregularis? num. 11.

RECANTATIO.

5. Recantationis, vel Palinodiæ actio, an, quando & quomodo institui possit, vel debeat? T. 36. nu. 13. & 16. Item, num. 28. & segg.

RECEPTATOR.

5. Receptatores Hæreticorum quinam, & quibus penis subiaceant? T. 7. num. 249.

RECEPTIA BONA, RECEPTOR.

- Receptitia bona uxoris quæ? & quid Juris de illis? T. 20. num. 62.
- R. J. Receptores furum quare puniantur? C. II. R. IX. num. II.

RECIPIENDUS.

3. Retipiendi ad Ordinem quas qualitates habere debeant? T. 31. num. 68. & segg.

RECLAMATIO.

1. Reclamatio contra Professionem invalidam, quando, & quomodo fieri possit? T. 31. n. 194. & segg.

RECOGNITIO.

5. Recognitio Litterarum quomodo decerni, & fieri debeat? T. I. num. 391. Modus examinandi testes super recognitione litterarum, nu. 392. Debet subinde etiam fieri comparatio litterarum: & quomodo? num. 393. & segg.

RECONCILIATIO.

3. Reconciliatio Ecclesiæ, quando, à quo, & quomodo fieri possit, ac debeat? T. 40. numer. 23. & segg.

RECONVENTIO.

1. Reconventio coram Arbitro compromissario non valet, T. 43. nu. 60. An reconventio locum habeat saltem coram Arbitro juris? n. 60. & 61.
 2. Reconventio, quid? T. 4. numer. 2. Reus conventus non cogitur reconvenire Actorem, num. 3. Si tamen vult teneri eum reconvenire coram eodem Judice, num. 3. & 4. Nequit Actor quoad reconventionem, ubi ea locum habet, se ulla Fori incompetentis exceptione tueri, num. 5. Reconventio generatur, in quibus causis locum habeat? numer. 6. & segg. Ea non habet locum in causis criminalibus, criminaliter motis, numer. 7. Secus ubi merè civiliter proceditur, numer. 8. Reconventio etiam non habet locum in causis executivis, T. 4. num. 9. Nec in causa appellationis judicialis: Secus in extrajudiciali, numer. 10. Nec habet locum, ubi qualitas causæ eidem repugnat; parà si una causa sit liquida, altera illiquida, num. 11. Vel ubi causa conventiois est summaria, altera ordinaria, num. 12. Quod tamen limitatur, *ibid.* Aut quando Judex, quem Actor adit, de altera causa cognoscere nequit, numer. 13. & 14. Per reconventionem extenditur Jurisdicctio Judicis; & quomodo? num. 15. Reconventio non procedit coram Arbitris, numer. 16. Et quibus? num. 17. Nec in Reo Excommunicato, num. 18. Neque valet reconventio reconventionis, num. 19.
 2. Reconventio Clerici coram Judice Laico, an fieri possit? T. 4. num. 20. & segg. Laicus nequit Clericum coram Judice seculari reconvenire super causa spirituali, vel huic annexa, numer. 21. Neque in causa criminali, numer. 22. Num saltem possit ipsum reconvenire in causa temporali, & civili? num. 23. & segg. Sententia affirmativa est communior Doctorum; eaque multipliciter probatur, nu. 27. & segg. Ponuntur, & solvuntur fundamenta sententiæ negativæ, num. 24. & segg. ac num 31. & segg. Reconventioni non est locus, quando Laicus dolo provocavit Clericum, ipsum damnificando, injuriando &c. num. 35. & 36. Dantur alii casus, in quibus Clericus nequit reconveniri coram Judice Laico? & qui? num. 37. & segg.
- Reconventio non est proprie conventio, T. 4. num. 32. & 32. Reconventio est proponenda sub ipso litis exordio, num. 40. & 41. Sive ante, sive immediate post litem contestatam, numer. 42. Aliàs pari passu cum conventionem non ambulat, num. 43. & 44. Causa reconventionis, & conventionis, est simul tractanda, num. 45. Cum prærogativa tamen Actoris, numer. 46. Et quomodo utraque causa dicatur eadem sententia terminari? num. 47. Quid si feratur sententia super una tali causa, & non super altera, num. 48. Reconventionis effectus, qui? num. 49. 50. & segg.

RECURRENS.

RECURRENS.

5. Recurrentes à Judice Ecclesiastico, præsertim in causa censurarum, ad potestatem secularem, & qui recurrentem suscipiunt, vel ad recurrendum Consilium, auxilium, aut favorem præbent, sunt ipso facto Excommunicati, T. 39. numer. 227. & segg.

RECUSATIO, RECUSARI.

1. Recusatio judicis delegati, quid, & quando fieri possit? T. 29. num. 148. Per eam exinguitur officium Judicis delegati, num. 149. & 150. ac segg. Causa recusationis Judicis delegati regulariter debet tractari per arbitros, num. 152. Exceptis tribus casibus, & quibus? n. 153.
2. Recusatio Judicis, à quo in una causa fuit appellatum, an & quando fieri possit in alia causa? T. 28. num. 215. 216. 217. & segg. Recusatio Judicis, quid? T. 28. numer. 316. Hæc in nonnullis convenit cum appellatione: differt autem ab ea in pluribus, num. 3. 7. & 319. Recusatio, & Appellatio æquiparantur; & quomodo? num. 318. Recusatio Judicis suspecti debet fieri ante litem contestatam, & intra viginti dies post oblatum Libellum, num. 320. Nisi nova causa recusandi supervenierit, num. 321. De Jure Canonico potest regulari Judex tam ordinarius, quam delegatus, num. 322. Et quid spectat Jure Civili? nu. 323. Volens recusare Judicem sibi suspectum, quid agere debeat? numer. 324. Effectus recusationis judicis, quis? num. 325. Recusatio an ita suspendat Jurisdictionem Judicis recusati, ut postea gesta ab eo sint nulla ipso jure? num. 326. & segg. Referuntur diversæ circa hoc doctorum sententiæ, num. 327. & 328.
5. Recusatio Judicis, Actuarii, vel Assessoris an, quando & quomodo fieri, & admitti possit, ac debeat? T. I. num. 410. & segg. Forma, & praxis recusandi Judicem, nu. 413. Et acceptandi libellum recusatorium, aliumque concedendi Judicem, num. 414. Quid Juris, si causa recusandi Judicem est dubia, num. 415. Si causa recusationis aperte est falsa, vel frivola, non attenditur, num. 419. Si Reus post recusationis Judicis, etiam justam, ei adhuc judicialiter respondet, vel obedit in eum, se novo consentire videtur, num. 420. De recusatione Actuarii, vel Assessoris remissivè, numer. 421.
5. Recusari etiam potest Diffinitor, T. I. n. 468.

REDDITUS.

3. Redditus annui inter immobilia reputantur, T. 35. num. 6.
- Redditus Beneficii quando possit reservare Episcopus, vel alius Collator, pro se vel pro alia causa justa, T. 12. num. 8. & segg.

REDEMPTIO.

3. Redemptio Voti quid, & quotuplex? T. 34. num. 7.

REDHIBITORIA ACTIO.

2. Redhibitoria actio, quæ; & quo tempore eidem præscribitur? T. 26. num. 182.

REGESTUM.

2. Regestum sive extractus Actorum primæ instantiæ, fit ad instantiam partis, ejusque expensis, T. 28. num. 45.

REGIA.

4. Regia vel principalis dignitas est causa dispensandi super impedimentis Matrimonii, A. num. 69.

REGIMINE.

1. Regimen est triplex, Monarchicum, Aristocraticum, & Democraticum, T. 2. num. 100. & segg. In quolibet Regimine, quis possit statuere Leges? *ibid.*

REGULA, REGULARIS.

1. Regulæ Cancellariæ, licet nondum publicatæ, obligant, T. 2. num. 107. Regula Cancellariæ de Viginti; ac declaratur, T. 9. num. 68. & segg. An procedat in illis, qui dum sani erant, resignaverunt, & casu insperato intra viginti dies decesserunt? n. 71. Tempus viginti dierum, quomodo sit computandum? n. 72. & segg.
3. Regula Religionum quotuplex? & quinam sub quavis militent? Vide Religionum diversitas.
2. Regula S. Francisci fuit divinitus revelata, & instituta, T. 31. n. 47. & segg.
- Regulæ Cancellariæ quid, & quot sint? T. 5. n. 474. Quosnam obligent? num. 476. Unde habeant originem? nu. 478. & seg. Obligant statim post electionem novi Papæ, num. 480. Etiam ante publicationem, nu. 181. Ac quomodo? num. 482. Durant usque ad mortem Papæ, num. 483. Unde vacante sede cessant, & quomodo? nu. 484. & segg. Successu temporis in pluribus sunt mutata, num. 187. Ponitur per extensum tenor Regularum Cancellariæ Clementis Papæ XI.
- Regularum Cancellariæ quædam dubia solvuntur? T. 5. n. 489. & segg.
- Regulæ quomodo producendæ in judicio? *ibid.* Præsertim si fertur sententia, num. 490. Clausula: *Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis*, non derogat Regulis Cancellariæ, n. 492.
- Regula Cancellariæ de Trienniali, an excludat Ordinarium inquirentem de iusto titulo Beneficii? T. 5. n. 349. Qualiter computandum sit initium mensis & juxta Regulam 9. Cancellariæ? n. 495. & segg. Beneficium vacans in mense Ordinarii potest conferri durante illius vacaturâ in mense Pontificio, n. 508. & segg. De Intrusis in Beneficio quid statuatur Regulæ Cancellariæ, n. 511. Alia Regulas Cancellariæ concernentia. Remissivè, n. 533.
5. Regulæ Juris quid? T. 41. n. 1. Alia est Authentica, n. 2. Alia Practica, n. 3. De Regulis Juris in specie qui scribantur, n. 4. Quid sentiendum de Regulis Juris; & ad quid juvent? n. 5.
- Regula pro Verborum significatione intelligenda. Vide *Verborum significatio*.
- Regula de Trienniali an, & quando currat, ac juret in causa simoniæ? T. 3. n. 229. & segg.
- R. J. Regulas juris quid sit, procem. n. 2. 6.
- Regulæ, aliæ Juris Civilis, aliæ Canonici, *ib.* n. 7. — aliæ authentica, aliæ Brocardicæ, seu Doctrinales, num. 9. & 10. — authentica habent vim juris, n. II. & 12. — nulla regula sine exceptione, n. 12. & 16.
- Regulas Juris scire & applicare maxima est utilitas, procem. n. 13. & 14. & 15. — regulæ standum donec contrarium probetur, *ibid.* num. 13. — regulam habens pro se dicitur fovere jus certum, num. 13. — ratio sumpta ex regula fortissima est, *ibid.* — à regulis in dubio non est recedendum, *ibid.*
- Regula Cancellariæ de trienniali possessione beneficii Ecclesiastici, C. II. R. I. n. 13. 19. 20. 21. 22.

1. Regulares Ordines plerique hodie sunt exempti ab Episcoporum potestate, T. 31. num. 108. Exceptis certis casibus, in quibus Regulares exempti sub sunt Jurisdictioni Episcoporum; & cur? num. 109. Eiusmodi casus singulatim enumerantur, nu. 110. usque ad num. 169. Regulares extra Claustra delictis, si delinquant, possunt puniri ab Ordinario loci; & qualiter? num. 111. & seqq. Facultas tamen puniendi Regularem extra Claustra degentem, & delinquentem, non est concessa Episcopis privative quoad Praelatos Regulares, sed cumulative, num. 115. Regularis intra Claustrum degens, & extra illud scandalose delinquens, quomodo sub sit Episcopo? num. 116. & seqq. Quid si Regularis, ita scandalose delinquant intra Ecclesiam vel Claustrum? num. 119. Ejecti à Religionibus, vel sine legitimo mandato à suis Conventibus recedentes, sub sunt Jurisdictioni Episcoporum, numer. 120. & 121. Sicut & Regulares in personam Episcopi delinquentes, aut exercitium suae jurisdictionis impediendes, num. 122. Regulares notorie excommunicati possunt denunciari ab Episcopo, ut evitentur, num. 123. Jurisdictioni Episcopi sub sunt Regulares in conventibus, ubi non sunt duodecim ipsorum, num. 124. Tenenturque ad publicas Processiones accedere vocati, num. 128. Nisi distent per dimidium milliare, aut sint specialiter excepti, num. 129. Regulares non possunt Confessiones secularium audire sine approbatione Episcopi, num. 133. Nec Missas privatis in Domibus celebrare Episcopo prohibente, numer. 135. & seqq. Regulares assistentes matrimonio sine licentia Parochi, ipso jure suspenduntur, donec ab Ordinario ejus absolvantur, num. 134. Et quid, si praesumant assistere matrimonio non praemissis denunciationibus? *ibid.* Regulares an possint SS. Eucharistiae Sacramentum publice adorandum proponere? num. 138. & 139. Aut Processiones facere sine licentia Ordinarii? num. 140.

1. Regulares sunt subjecti Episcopis quoad Editionem Librorum, utpote per ipsos examinandum & approbandorum, T. 31. nu. 143. Quid dicendum de Lektionibus, Disputationibus, vel Concionibus? n. 144. Regulares sine Ordinarii licentia nequeunt novas Indulgentias publicare, num. 145. Sub sunt Episcopis quoad officium Praedicationis; & quomodo? n. 146. 147. & 148. Contra Regulares afferentes, quoddam Beata Virgo Maria sit concepta cum peccato Originali, procedunt Episcopi, num. 149. Regulares exempti sub sunt Episcopis in causa Haereticis, ubi non sunt Inquisitores, nu. 150. Sicut & Confessarii, quomodolibet exempti, sollicitantes in confessione, num. 151. Subduntur etiam Episcopis quoad accessum ad Synodum Dioecesanam, sed cum limitatione, n. 152. & 153.

Regulares omnes sub iunguntur Episcopo quoad renunciations Novitorum, T. 31. nu. 154. Istud tamen locum non habet in Testamentis, & Codicillis, n. 155. Episcopus potest compellere Regulares, ut Novitius ante professionem abeuntibus omnia sua restituat, num. 150. Regulares subduntur Episcopis quoad explorationes voluntatis Puellarum Deo dicandarum, n. 157. & 158. Item in Iudicio nullitatis Professionis Religiosae, nu. 159. Regulares Sacerdotum nequeunt pulsare campanas ante Ecclesiam Cathedralis, vel majorem, n. 160. & 161. Possunt compelli ad habendam Lektionem sacrae scripturae, nu. 162. Regulares debitores extra Conventum degentes possunt in causis civilibus mercedum, & miserabilium personarum, coram Ordinariis conveniri, n. 163. & 164. An etiam coram eisdem conveniri valeant ratione delicti, contractus, vel rei,

de qua agitur? n. 165. & 171. Regulares sub iunguntur etiam Ordinariis in reddenda ratione de executione ultimarum voluntatum, si quam gesserunt, n. 166. Item quoad executionem Decretorum Concilii Tridentini, & quomodo? num. 167. Regulares, quantumvis exempti, tenentur Episcopis Reverentiam praestare, eisque in suis Ecclesiis usum Baldachini concedere, n. 168. Alii casus, in quibus Regulares exempti sub iunguntur Episcopis, Remissive, nu. 169. & 170. Vide infra §. Religiosi.

2. Regularem statum suscipiens, an circa antea gesta gaudeat privilegio Fori? T. 2. n. 262. & seqq.

3. Regulares. Vide etiam Religiosi.

Regulares non possunt amplius extra Monasterium legere Missas in Altari portatili, T. 41. n. 5. & seqq. Bene tamen in Monasterii Oratoriis privatis, num. 19. & seqq.

Regulares quot possint ac debeant in Monasteriis recipi, & admitti, T. 5. n. 67. & seqq.

Regulares à quibus Decimis solvendis, quinam & quomodo sint exempti? T. 30. n. 62. & seqq.

5. Regulares Mendicantes, an & qualem habeant potestatem absolvens à casibus Summo Pontifici, etiam in Bulla Coenae, reservatis? Vide *Absolutio à casibus Papae reservatis, an, & quando fieri possit à Regularibus?*

5. Regulares semel approbati ab Episcopo possunt in quavis Dioecesi abolvere, si sint in itinere, & in loco, ubi Episcopus personaliter non existit, T. 39. num. 259.

Regulares non possunt confiteri alicui extra ordinem, T. 39. n. 260. Nisi sint in itinere, n. 261. & seqq. Vel in mortis, aut necessitatis articulo, nu. 263. Quid circa hoc in Ordine nostro? *ibid.*

REJECTUS.

1. Rejectus ab electione an postea sit ineligibilis, & quando? T. 6. n. 229. & seqq.

RELATIO.

2. Relatio, quid? T. 28. n. 327. Relationes de facto propemodum abierunt in desuetudinem, n. 330. Iudices ipsi tenentur causam sententialiter terminare, omittis relationibus, *ibid.* Licitum tamen est, in dubio Juris Principem consultare, n. 331.

RELEGATIO.

5. Relegationis, seu exilii poena quid? T. 37. n. 106.

RELEVUM.

3. Relevium, & Laudemium, quid, & quomodo differant? T. 20. n. 114. & seqq.

RELIGIO, RELIGIOSUS.

Religio, quid, & quomplex accipiatur? T. 31. n. 2. & 3. Ad eam requiritur, ut plures vivant in communi, n. 8. *h. t.* Ut approbetur à Papa, n. 9. Tria vota Paupertatis, Obediaentiae, & Castitatis sunt de essentia Religionis, & quidem Jure Divino, n. 11. & seq. Ita, ut nec Papa dispensare valeat, quamvis ex Monacho possit facere non Monachum, *ibid.* Praefata tria vota cur praee aliis praescripta? num. 13. Solemnitas votorum, an sit de essentia Religionis? n. 14. Status Religionis, seu Religio fuit primum à Christo Domino institutus, n. 14. & seqq. Religiones plures in specie, accidentaliter diversae, institutae sunt ab hominibus, n. 22.

3. Religionum diversitas, ac numerus, T. 31. nu. 27. & seqq. Religiones omnes conveniunt in substantia, nu. 23. Differunt tantum accidentaliter, & in quibus? *ibid.* Religio alia est Contemplativa, alia Activa, Mixta, n. 24. Alia Clericalis, alia Monachalis,

lis, alia Mendicans, alia Militaris, n. 25. Religio Monachalis quid? n. 26. Mendicans Religio quid & quae? num. 27. Militaris ordo quid? num. 29. Ejus Professus, an & quomodo sint Religiosi? num. 30. & seqq. Quatuor tantum Regulae Religionis, sed Religiosorum sunt S. Basilii nempe, Augustini, Benedicti, & Francisci, nu. 34. Regula S. Basilii quando incepit? Et qui sub ea militent? nu. 35. & seqq. Regula & Religio S. Augustini quando incepit? Et quinam sub ea militent? numer. 37. & seqq. Regula & Ordo S. Benedicti quando incepit, & qui sub ea militent? nu. 43. & seqq. Religio S. Francisci ac Regula ejusdem quando incepit, & qui sub ea militent? n. 47. & seqq. Utile semper fuit Ecclesiae, vigere in ea Religionibus, nu. 57. Et quidem diversae, num. 58. Quavis nimia Religio, & Religiosorum multitudo fit vitanda, num. 49.

Religionum perfectio, T. 31. num. 60. Contemplativa est perfectior Activa, *ibid.* Mixta est perfectior Contemplativa, numer. 61. Respondetur ad Textum: *Maria optima pars fuit electa*, num. 62. Inter Mixtas Religiones quamvis sit perfectior? num. 64. Adducitur summa perfectio Religionis Seraphicae, num. 65. Status Religionis praesertim Seraphicae durabit usque ad finem mundi, num. 66. & seqq.

3. Religionem ingredi, & in eam suscipi, quinam possunt? T. 31. n. 68. & seqq. Non quisvis ad Religionem recipi potest, num. 68. Sed debet habere suscipiendus certam aetatem, *ibid.* Requiritur etiam, ut sit liber, & non mente captus, num. 69. & seqq. Nec infans, nu. 71. Nec obnoxius rationibus, nu. 72. Aut gravatus nimio aere alieno, n. 73. Aut corpore vitatus, vel infirmus, numer. 74. Vel Hermaphroditus, num. 75. Nequit recipi Episcopus sine licentia Papae, n. 76. Nec proles, cuius ope graviter indigent parentes, num. 77. Quandonam liberi sine consensu parentum possunt & debeant ingredi Religionem? n. 78.

R. J. Religionem intrare cogentes quinam excommunicentur, C. II. R. XV. n. 15.

1. Religiosus est prohibitus, ne Claustris exeant ad audiendum Jus Civile, vel Medicinam; & sub quibus poenis? P. n. 228. Et in quo sensu? n. 230. & seqq. Non tamen, quin intra Claustrum Juris Civis scientiam addiscant, n. 229.

Religiosi nequeunt consentire electioni de se factae extra Monasterium, absque licentia obtenta sui superioris, T. 6. num. 315. Nec valet Superioris licentia, ut Religiosi possint consentire electioni primum faciendae, num. 316. Quid de Religiosis electis in discordia ad aliquam Praelaturam extra Ordinem? num. 317. Alia consensum superioris respectu electionis Religiosorum concernentia, breviter expeditur, nu. 318. Circa Regularium superiorum electiones, quid statuerit Concilium Tridentinum? T. 6. num. 328. & seqq. Vide supra §. Electiones Regularium. Regulares in electionibus non tenentur observare apices Juris, num. 339. In Regularibus ad Ordines suscipiendos non requiritur tanta scientia, ac in aliis, & cur? T. 11. num. 67. Religiosi non professi, aut qui ad certum duntaxat tempus sunt professi, nequeunt ordinari ad titulum paupertatis, numer. 74. Et quid de Religiosis Soc. JESU? num. 75. Poena ordinationum Religiosos non professos, vel solum professos ad certum tempus, num. 196. Religiosi alii habent exemptionem communem, alii sunt plene exempti, ut Mendicantes, T. 31. numer. 171. Religiosorum Mendicantium superiores locales an valide ineant pacta,

& compositiones, sine licentia Ministrorum, vel Capitulorum, Provincialium, cum Praelatis, seu Recltoribus Parochialium Ecclesiarum, T. 35. num. 78. & 79. Religiosi non possunt Advocatum agere in Iudicio, T. 37. num. 24. Nisi pro utilitate sui Monasterii, & accedente licentia Praelati, nu. 25. Religiosi non possunt constitui Procuratores sine licentia sui Praelati, &c. T. 38. num. 48. Religiosi debent habere syndicum, T. 39. num. 5. Saltem de honestate, licet non de necessitate, num. 6. Vide supra §. Regulares.

2. Religiosi, an possint agere, & conveniri in Iudicio? T. 1. num. 165. & seqq. Istud regulariter non possunt sine licentia sui Praelati, numer. 165. Nisi pro reformatione Monasterii acculando Praelatum, num. 166. Aut nisi de licentia Praelati existant extra Monasterium in loco remoto, nu. 167. Vel nisi habeant Beneficium de consensu sui superioris, num. 168. & 169. Religiosus potest agere super juribus spiritualibus, quorum est capax, num. 170. Habens actionem contra Praelatum, an debeat ipsum convenire, vel potius Monasterium ejus? T. 1. n. 183. & 184. Distinguitur inter causas civiles, & criminales, *ibid.* Religiosi gaudent privilegio Fori, T. 2. num. 190. & seqq. Idque autoritate Ecclesiae, num. 198. & 230. Religiosi qui conquerrunt de suis Praelatis, possunt sequestrari, si opus fuerit, T. 17. num. 29. Religiosi an sit licitum juramentum? T. 24. num. 22. & seqq.

3. Religiosus, seu Regularis quid? T. 31. num. 10. Non tenetur actu esse perfectus, num. 4. Bene tamen tendere ad perfectionem, & quidem sub mortali, num. 5. Quando & quomodo peccet Religiosus, non reservans statuta, & *ibid.*

Religiosus invalide Professus, an & quomodo Professionem ratificare, aut Religionem deserere possit? T. 31. n. 205. & seqq.

Religiosorum Professorum ejectio legitima de causa fieri potest, T. 31. num. 226. Hodie non nisi incorrigibiles ejiciuntur, numer. 227. Incorrigibilis quis sit? *ibid.* & num. 227. Ejici non potest, nisi sit ter correctus, vel condonatum crimen, numer. 230. Atque per annum fuerit incarcerationatus in pane & aqua, num. 231. Quibus superioribus competat potestas ejiciendi incorrigibiles? num. 233. & seqq. Admonitiones, ac instructiones S. Congregationis, & S. Bonaventurae pro superioribus ejicientibus Professos, num. 235. Nulliter Professus, quando & quomodo ejici possit? num. 238. & seqq.

Religiosi ejecti sub sunt Jurisdictioni Episcopi loci; T. 31. num. 240. Tenentur suo modo ad tria vota, num. 241. Tenentur etiam ad praecipua Regularum sub culpa obligantia, num. 242. & seqq. Item tenentur se corrigere, & ad Ordinem redire, numer. 224. Emendatos tenetur Religio recipere, num. 245. & seqq.

Religiosi fugitivi qui? T. 31. num. 247. Sunt tales etiam illi, qui praetextu ad superiores, vel Romam pergendi dilcedunt à Conventu, nu. 248. Esti injuste vexentur à superioribus, num. 249. Fugitivorum Religiosorum, & recipientes talem, poenae, num. 253. & seqq. Potestas & obligatio Religionis erga fugitivos, num. 258. & seqq.

3. Religiosi transitus ad aliam Religionem. Vide *Transitus ad Religionem.*

Religiosus solus in Parochia esse non potest, T. 37. num. 9.

Religiosi non gaudent jure Asyli, T. 49. numer. 72. & seqq.

Religiosi quinam, & quid donare valeant? Vide *Donatio Episcoporum, Prælatorum &c.*

R. J. Religiosa professio ab initio invalida per quinque annos firmatur, non tractu temporis, sed quia professus eam præsumitur sub hoc tempore ratificasse, C. II. R. XVIII. num. 11.

RELIQUIÆ.

3. Reliquiæ sanctorum quid? T. 45. num. 24. Reliquiæ sanctorum absolute non sunt necessariæ ad consecrationem Altaris, T. 40. num. 40. Possunt approbari etiam ab Episcopo, & quomodo? num. 27. Reliquias necdum Beatificati approbare pro cultu publico non potest Episcopus, nu. 28. Licetum tamen est, eas, antequam approbentur, colere cultu privato, numer. 29. Specificantur tales cultus privati, num. 30. Reliquiæ extra capsam non sunt ostendendæ, num. 31. Transferre Corpora, & Reliquias sanctorum quis possit? num. 32. Reliquiæ Sanctorum numerantur inter mobilia pretiosa, T. 13. num. 13. Reliquiarum sanctorum ac Beatorum veneratio, T. 45. num. ... & seqq. Cultu publico non possunt coleri noviter inventæ, nisi prius legitime approbentur, num. 26.

REMEDIUM.

1. Remedium ordinarium habenti, non est tribuendum extraordinarium: Limitatur, nisi extraordinarium sit pinguis, T. 41. num. 6. Exemplificatur hoc in Minore vel Ecclesia ultra dimidium læsa in venditione, n. 7. 2. Remediis possessoris nequit uti contra inventorem, qui deperdit rem mobilem, T. 12. num. 199. Potest tamen contra inventorem agere iudicio petitório, num. 200. Remedia spoliatorum, quot? T. 13. num. 2 & 3. ac seqq. Vide infra *Spoliatorum remedia*. Remedia recuperandæ possessionis, non dicuntur Interdicta; & cur? numer. 25. Remedium Redintegranda, declarat, numer. 31. & seqq. Circa remedium spoliatorum ex Can. Redintegranda, numer. 3. q. I. aderat diversitas opinionum, sique aliud certum ex C. *supè de Restit. spoliat.* non superfluit, numer. 37. Vide supra *Spoliatio*. Aliud medium recuperandæ possessionis habetur ex officio Iudicis, estque extraordinarium, num. 45. Et quibus competat? numer. 45. & 46. Remedium extraordinarium non debet tribui habenti ordinarium, nisi illud sit pinguis, nu. 47. Remediis superfluis utendum non est, T. 15. num. 33.

REMISSIO, REMISSORIA.

2. Remissio reorum alicubi delinquentium & postea fugientium, potest debite per litteras requiri, T. 2. numer. 61. Ac de rigore Juris fieri debet, & cur? num. 62. Idque non solum ex urbanitate, sed etiam ex necessitate, num. 63. Requiritur tamen ad hoc plures conditiones; & quæ? nu. 64. usque ad num. 69. Remissiones reorum de facto rariis præstantur, vel non nisi sub litteris Reversalibus; & cur? num. 70. Ut Iudex possit remissionem rei facere, debet (juxta aliquos) in ipsum jurisdictionem habere, num. 71. Opposita sententia probatur, numer. 72. Et resolvuntur rationes prioris sententiæ, num. 73. Remissio regulariter non habet locum in Contractibus, T. 2. num. 97. 2. Remissoria est alteri à Judice concedenda, quando testes personaliter venire non possunt, & quando? T. 20. num. 435. & seqq.

RENUNCIARE, RENUNCIATIO.

1. Renunciare quilibet potest juri suo, & favori privato, non obstante confirmatione superioris, T. 2. num. 545. Non tamen favori publico, num. 547. Quilibet potest juri suo renunciare; quomodo intelligendum? T. 9. num. 15.

Renunciari nequeunt Beneficia sine consensu superioris, T. 9. num. 13. & seqq. Neque valet consuetudo in contrarium, numer. 14. Papa potest renunciare Papatui absque consensu Cardinalium, num. 16. Liberè etiam renunciat, qui plenum jus in Beneficio, necdum habet, puta, qui est tantum electus, & necdum confirmatus, num. 17. An idem dicendum in Beneficio litigioso? num. 18. & 19. Utrum quis possit renunciare Beneficio Ecclesiastico, ex causa ingrediendi Religionem, num. 21. & seqq. Nequit hoc facere Episcopus, num. 21. Bene tamen inferior Clericus, num. 22. & 23. Et si in praxi consultum sit, petere licentiam sui Ordinarii; & cur? num. 24. & 25. Renunciari quæ Beneficia possunt, vel non possunt? cit. T. 9. num. 43. usque ad num. 74.

Renunciatio, quid? T. 9. numer. 2. Quibusque aliis nominibus appellatur? num. 3. Debet esse spontanea; alias potest rescindi, *ibid.* Renunciatio Beneficii, coram quo fieri possit? *num. 4. & seqq.* Facta in manibus Laici, est invalida, numer. 4. Nec potest fieri in manibus Vicarii Generalis absque speciali commissione Episcopi, num. 6. Et quid de Beneficiis alia est tacita, cujus varia exempla referuntur, num. 8. & 9. Et quid sit renunciatio tacita magis proprie, num. 10. Alia expressa, num. 11. Pura, vel conditionalis, num. 12. An Beneficia possint renunciari propria autoritate, & sine consensu superioris? num. 13. Renunciatio Beneficii, num comprehendatur sub Decreto Concilii Tridentini, Sess. 25. Cap. 16. de Regularibus, n. 27. & seqq. Ad renunciationem Beneficii, requiritur iusta causa, cit. T. 9. num. 34. Sex causæ resignandi Episcopatum, num. 35. Quæ pariter sufficiunt ad renunciationem inferiorum Beneficiorum, num. 36. Refertur circa has Constitutio B. Pii V. *Quanta Ecclesiæ*, num. 37. Facta renunciatio pura, & à superiore admitta non est locus penitentiæ, num. 38. & 39. Bene tamen antea, num. 40. Potest quis ex novo titulo redire ad Beneficium antea resignatum, n. 41. Sed tunc ultimum locum tenebit præ aliis, num. 42. Resignatio, quorum Beneficiorum fieri possit, vel non possit? num. 43. & seqq. Renunciatio Beneficii Patronati, atque electivi, sine consensu Patroni, vel Eligentium facta, non est ipso jure irrita, sed irritanda, n. 61. & 62. In Curia Romana non admittuntur resignationes Parochialium, nisi exprimat, per quantum tempus possederit resignans Beneficium, nu. 63. & 64. Rigor iste non procedit in Resignationibus, quæ fiunt extra curiam in manibus Ordinarii, num. 65. Renunciatio Beneficii facta ex causa infirmitatis, seu ante mortem, an, & quando sit valida? n. 67. & seqq. Refertur ac declaratur Regula Cancellaria *De viginti*, n. 68. & seqq.

1. Renunciatio Beneficii debet esse pura; & quomodo? T. 9. num. 75. & seqq. Et cum primis ab omni pecunia, num. 75. Renunciatio facta cum pacto, ut Resignatarius solvat expensas olim in Beneficii allocatione factas, est simoniaca, n. 76. Solvitur instantia, num. 77. Item ut Resignatarius solvat omnes expensas in admissione resignationis &c. n. 78. Sicut & pactum, involvens simoniam confidentialem, n. 79.

num. 79. Renunciatio Beneficiorum etiam debet esse pura ab omni pacto, conditione, ac modo, num. 80. Privata partium autoritate facta: aliis sectis, num. 81. Renunciatio Beneficiorum ex causa permutationis, an sit licita? num. 82. & seqq. Et qualiter instituenda? n. 90. & seqq. Vide supra *Permutatio Beneficiorum*.

Renunciatio in favorem tertii, seu cum Clausula non aliter, an sit illicita, quin & Simoniaca? T. 9. num. 105. & seqq. Ea non continet Simoniam Juris Divini, sed potest fieri in manus Summi Pontificis, num. 105. Utrum ipsa facta in manus Episcopi contineat Simoniam Juris Ecclesiastici, variant Doctores, num. 106. & seqq. Affirmativa sententia est communior, ac pro foro externo retinenda, num. 108. & 109. Resignatio Beneficii in favorem tertii, nequit fieri coram Episcopo, nu. 110. & seqq. Simpliciter tamen resignando Beneficium licet certam personam Episcopo recommendare, ut illud huic conferat, nu. 112. Sed tunc Episcopus non est adstrictus, huic conferre, nu. 113. Quid Juris circa hoc post Bullam B. Pii V. *Quanta Ecclesiæ*? num. 114. usque ad numer. 119. Dicta Bulla non procedit in Beneficiis juris patronatus, num. 117. Ubi ipsa est recepta, nequit Episcopus ad concursum Parochialis Ecclesiæ admittere suos, vel resignantium consanguineos, &c. num. 118. Potest tamen conferre Beneficium resignatum uni Familiarium sui Vicarii Generalis, num. 119. An facta renunciatio cum Clausula *Non aliter*, possit Episcopus rejecti conditione, veluti turpi, Beneficium conferre, cui voluerit? num. 120. & seqq. Sententia negativa est probabilior, num. 121. & 122.

1. Renunciatio reciproca triangularis, & quadrangularis Beneficiorum, quæ? T. 9. numer. 123. Tales renunciations Beneficiorum nequeunt fieri, nisi in manus summi Pontificis, num. 124. Quid consilii ita renunciare volentibus? n. 125. & 126.

Renunciations Beneficiorum, an & qualiter sint publicandæ? T. 9. num. 127. & seqq. Dicta renunciationum publicatio juxta constitutiones Apostolicas est faciendæ; & cur? numer. 127. & 128. Alioquin invalida est provisio de Beneficiis resignatis, num. 129. Resignationes quorumvis Beneficiorum sunt publicandæ, num. 130. Et quibus in locis? num. 131. Quæ forma? num. 132. Et quo tempore, loquendo de renunciationse facta in manibus Summi Pontificis? num. 133. Quid dicendum de publicatione resignationis, quæ fit in manibus inferiorum Collatorum? n. 134. Bulla Gregorii XIII. *Humano vix iudicio*, non videtur ubique recepta, num. 135.

1. Renunciations Beneficiorum, qui sint effectus? T. 9. num. 136. & seqq. Per eam inducitur vacatio Beneficii, nu. 136. Et resignans in isto amittit omne jus, habeturque pro mortuo, *ibid.* Renunciatio admitta excludit à Beneficio resignantem, etiam penitentem, num. 138. Alii ejus effectus enumerantur, num. 139. Eos tamen solum inducit renunciatio valida, num. 140. & seqq. Renunciatio invalida non abdicat jus respectu Beneficii, num. 141. Puta, si fiat in manibus non valentis eam recipere, num. 142. & seqq. Facta in manibus Laici, an teneat in præjudicium resignantis? nu. 143. Per renunciationsem Simoniacam jus non abdicatur, num. 144. Tamen Simoniacæ resignans, potest privati Beneficio, num. 145. Renunciatio Beneficii ex causa permutationis, quando abdicat jus? num. 146. Et ovid dicendum de aliis renunciationsibus conditionatis? num. 147. Ut renunciatio Beneficii operetur suos effectus, debet ejus admittio esse intimata Resignanti, nu. 148. Atque acceptata *Anaclei Reiffensuel Repertorium*.

à Resignatario, si est facta in favorem tertii, num. 149. Utrum Clericus Beneficium resignans possit percipere fructus ejus, & quales? n. 150. & seqq. Vide supra *Fructus*.

3. Renunciatio hæreditatis quid? T. 26. numer. 532. Est multiplex, num. 533. Renunciatio futura hæreditatis in genere, vel personæ incerta valet, nu. 534. Renunciatio & pactum circa hæreditatem adhuc viventis, cum hujus consensu valet, num. 535. & seq. Dummodo consensum non revocet, num. 537. Consensus debet præstari tunc, quando fit renunciatio, num. 538. & seq. Debet esse consensus expressus, num. 540. Renunciatio de hæreditate viventis, sine hujus consensu facta non valet, num. 541. Et si juramento sit confirmata, nu. 542. & alicubi contraria sit consuetudo, num. 543. Renunciatio hæreditatis plurimum, uno abente aliis præsentibus, valet quoad præteritos solos, nu. 545. Renunciatio matris quando necat liberis, nu. 546. & seq. Renunciatio est strictè interpretanda, num. 548. Non extenditur ad Feudalia bona, nu. 549. Renunciatio hæreditatis paternæ potest eam à fratre, vel alio iterum acquirere, num. 550. Ac retinet jus ad alimentum, num. 551. Renunciatio sub conditione, vel ex certa causa, quando deficiat? nu. 552. & seq.

3. Renunciatio Novitorum, & eorum, qui ingredi volunt Religionem, quos actus comprehendat? T. 31. num. 129. & seqq. Comprehendit omnes contractus, quibus læditur voluntas Novitii, nu. 130. In specie donatio magno momenti, num. 131. Remissio debiti, vel obligationis, n. 132. Item Renunciations rerum & Jurium, quæ habentur, & quæ sperantur, num. 133. Limitatur in rebus modicis, num. 134.

Renunciations sine forma Tridentini factæ, sunt nullæ, num. 135. Renunciatio & donatio facta ante ingressum absque introitu ingressus, non subest Tridentino, nu. 138. & seq. Nec contractus illi, quibus tantum recipit Novitius quantum dat, num. 140.

Renunciatio ante ingressum in Religionem, intuitu tamen illius facta nulla est, nisi fiat juxta formam Concilii Tridentini, num. 141. & seqq. Ad valorem Renunciations Novitii, vel ingressarii Religionem requiritur, ut fiat cum licentia Episcopi, nu. 153. Et intra duos proximos menses ante Professio-nem, num. 154.

5. Renunciatio privilegiorum expressa. Vide *Privilegiorum renunciatio*.

Renunciatio privilegiorum tacita an, quomodo, ac quo tempore fiat? T. 33. num. 203. Item, num. 218. & seqq.

R. J. Renunciare quilibet potest juri & favori suo, C. II. R. LVIII. num. 5.

REPARARE.

3. Reparare Ecclesiam quinam, & quomodo teneantur? T. 48. num. 22. & seqq. Qui reparare tenentur Ecclesiam, etiam ad reparandum domum Parochialem, & Ecclesiæ paramenta tenentur, nu. 26. Observatio practica, num. 27. Specialia de reparatione Ecclesiæ Cathedralis, num. 28.

REPETERE.

R. J. Repeti non potest datum & acceptum ob turpem causam, bene verò id quod quis dedit ne alter turpe quid committat, C. II. R. LXV. nu. 3. 4. 5.

REPLICATIO.

2. Replicatio est contraria Exceptioni, & huic Duplicatio, Triplicatio &c. T. 25. nu. 6. Replicatio potest ab Actore fieri contra exceptionem Rei, & contra illam Duplicatio. Triplicatio &c. T. 25. nu. 80. Replicatio est quasi Exceptionis exceptio, T. 25. num. 134. Dicta de Exceptionibus, servata portione, locum habent in Replicationibus, ibid. Vide supra ꝑ. Exceptio.

REPUDIATIO.

3. Repudiatio Legati. Vide Haereditatis repudiatio. Repudiatio Legati absque consensu Capituli secundum aliquos fieri nequit, T. 10. num. 35. & seqq. Contrarius est probabilis, nu. 38. Probatur multiplici ratione, ibidem & num. seq. Repudiare Legatum non est alienare, numer. 41. & 45. Nisi fiat per Pupillum, num. 44. Repudiatio Legati Ecclesiae facti est illicita, & obligat repudiantem ad restitutionem, num. 53. & 55.

R E S.

1. Res quondam desinat esse integra, ita ut valor Rescripti non censetur expirare morte concedentis? T. 3. num. 237. & seqq. Concordatur, C. Relatum, 19. & C. Gratium. 20. de offic. Delegat. num. 242. usque ad nu. 249. Res integra in Compromisso, quamdiu sit? T. 6. numer. 82. Res aliena legari potest, non tamen factum alienum promitti, T. 35. n. 63. Res integra, seu Mandatum procuratorium integrum quamdiu dicatur? T. 38. num. 138.

2. Rerum corporaliū possessio, quibus generatim modis, qualique apprehensione acquiratur? T. 12. num. 103. & seqq. Et quid dicendum de acquisitione, & in alium translatione quasi possessionis rerum incorporaliū? num. 143. & seqq. Amisio possessionis rerum tum corporaliū, tum incorporaliū, qualiter fiat? T. 12. num. 185. Vide supra ꝑ. Possessio. Rem mobilem qui perdidit, non potest contra hujus inventorem uti remediis possessoriis, T. 12. num. 199. Potest tamen contra hunc agere Judicio petitorio, num. 200.

Res spiritalis quae? T. 1. num. 65. Rerum spiritalium cognitio, ad solum Judicem Ecclesiasticum pertinet, num. 64. 66. & seqq. Ratione rei alicubi sitae, an & quando quis dicatur sortiri Forum? T. 2. num. 98. & seqq. Et quid de rebus mobilibus? num. 99. & 100.

Res quoniam generatim praescribi possunt, vel non possunt? T. 26. nu. 26. 27. & seqq. Vide supra ꝑ. Praescribi quae. Res mobiles, & immobiles, quae? T. 24. numer. 149. Nomine immobilium veniunt etiam Beneficia, census, Redditus, Jus patronatus, ac jura & actiones ad mobilia, num. 150. Res mobiles, & immobiles, privatorum, quo tempore praescribantur? num. 148. & seqq. Et quantum temporis requiratur ad praescribendum res immobiles contra Ecclesias? num. 162. 163. & seqq. Et an res mobiles earum triennio usu capiuntur? n. 168. & seqq. Vide supra ꝑ. Praescriptio rerum.

2. Res inter alios acta, aliis non nocet, T. 27. num. 149. 150. & seqq. Ac regulariter etiam non prodest aliis, num. 152. Regula ista plures patitur limitationes; & quas? num. 153, 154. & seqq.

Res judicata pro veritate accipitur, quomodo intelligendum? T. 1. num. 195. & T. 3. numer. 35. Exceptio rei judicatae non competit Reo absoluto ex eo, quia tempore latae sententiae non possidebat, si post eam possidere incipiat, T. 25. num. 130. &

131. Exceptio rei judicatae per Judicem Ecclesiasticum, debet etiam admitti in Foro saeculari; & contra, num. 132. Res judicata, & sententia, sunt valde affinis, T. 27. numer. 2. Datur tamen inter eos aliqua differentia; & quae? num. 3. & 4. Sententia in quo casu dicatur transire in rem judicatam? num. 5. Sententia ante lapsum decendiū dicitur Res judicata largè solum & improprè, post eà verò proprè, ac irrevocabiliter, num. 2. & 5. Res judicata potest dupliciter accipi, largè & proprè; & quid sit? T. 27. num. 105. & 106. Quo tempore sententia dicatur transire in rem judicatam? num. 105. 107. & seqq. Sententia transiens in rem judicatam habet pro se praesumptionem juris & de jure, num. 109. Vide infra ꝑ. Sententia quo tempore, &c.

Res litigiosa, quae? T. 16. n. 23. Ad eam requiritur, ut moveatur quaestio super ejus dominio, vel quasi dominio, num. 24. Et non tantum de aliquo onere ipsius, num. 25. Nec solummodo super ejus possessione, num. 26. Quamvis tunc ipsa possessio fiat litigiosa, num. 27. Res efficitur litigiosa non solum per litem contestationem, sed jam antea, num. 28. Et quantum ad hoc, correctum est jus antiquum, num. 29. Non tamen rem facit litigiosam simplex interdictio, ne vendatur, num. 30. Ut actio fiat litigiosa, requiritur litem contestatio, num. 31. Res litigiosa, si alienetur, oportet eam restitui, num. 37. Aut si restitui non possit, alia aequivalens in ejus locum ac jus subrogari, n. 38. & seqq. Quae postea alienari, vel oppignorari non potest, num. 39. Debetque esse libera ab onere, sicut erat res indebitè aliena, num. 40. Quae sint poenae, quando neuter, vel uterque contractum scivit, rem esse litigiosam? numer. 50. & 52. Difficile est, in alienante reperiri ignorantiam rei litigiosae, nu. 51. Et quid, si solus emptor ignoravit, rem esse litigiosam? nu. 53. Dicta de scienter vel ignoranter vendente, vel emente rem litigiosam procedunt in quolibet contractu, num. 54. Rem litigiosam scienter Sacris dedicans, puniuntur in duplum, num. 55. Vide supra ꝑ. Lite pendente.

3. Res domino suo perit, quomodo intelligendum? T. 17. num. 214.

Res domino suo fructificat &c. n. 236.

Res transit cum onere suo, quomodo intelligendum? T. 49. num. 245.

5. Res benedictae, & sacrae, & quomodo vendi, vel mutari possint absque simonia? T. 3. n. 221.

Res derelictae sunt primò occupantis, T. 18. n. 21.

Res inventae. Vide Inventor rei alienae.

R. J. Res communis. Vide In re communi.

Res sacrae quae? C. II. R. VII. n. 7.

Res semel Deo dicatae ad usus profanos transferri non debent, C. II. R. LI. n. 2.

Res nisi in necessitate Ecclesiae, vel pauperum, aut captivorum, ibid. num. 7. & 8.

RESARCINATIO.

5. Resarcinationis, vel restitutionis obligatio quae, & quando oriatur in utroque foro ob damnum datum? T. 36. n. 39.

RESCRIPTUM.

1. Rescriptum, alio nomine appellatur Decretalis Epistola, T. 2. numer. 10. In Rescriptis sub generali derogatione non comprehenduntur Decreta Concilii Generalis, cit. T. 2. numer. 527. Disparitas inter Rescripta, & Constitutiones Pontificias quoad hoc; num. 527. & 528. Literarum in forma Brevis sunt ejusdem auctoritatis, ac Rescripta signa-

RERUM ET

VERBORUM.

signaturae; num. 532. Conventientia, & differentia inter Leges, & Rescripta, T. 3. n. 1.

Rescriptum quid? T. 3. nu. 2. & seqq. Rescripti nomen, quibus conveniat? nu. 3. Absolūtè prolatum in Ecclesiasticis, accipitur pro Rescripto Papali, n. 4. Quibus de Causis Rescripta concedi soleant? num. 6. Motus proprius restè connumeratur inter Rescripta, n. 6. & 7. Rescripta tribus partibus constant, Narratione, Supplicatione, & Conclusionem, num. 8. Rescriptum, an habeat vim Legis? T. 3. num. 9. & seqq. Facit jus inter partes, nu. 10. Rescriptum largè acceptum comprehendit sub se Privilegium, Beneficium, Mandatum, ac Rescriptum proprè dictum, nu. 5. Rescriptum proprè, quid, & quomodo differat ab aliis enumeratis? num. 16. & seqq. Rescriptum, quotplex sit? num. 22. Rescriptum contra legem, praeter legem, & secundum legem, quid? numer. 23. Et quomodo sumatur in Rubrica Tituli De Rescriptis, nu. 24. Rescriptum contra jus non valet, quomodo intelligendum? nu. 25. & 26. Rescripta justitiae, seu ad lites, & Rescripta gratiae, seu ad Beneficium, quid? num. 28. & 29. & 30. Rescriptum mixtum, quid? num. 31. In dubio Rescriptum praesumitur justitiae, & non gratiae, n. 32.

Rescriptum impetrare potest, qui expressè à Jure non prohibetur, T. 3. num. 33. Rescriptum an possit impetrare Servi? num. 36. & 37. Haeretici? num. 38. Excommunicati? nu. 39. & seqq. Saltem per procuratorem? num. 42. Rescriptum ab Excommunicato impetratum, an sit ipso jure nullum, vel duntaxat ope exceptionis? numer. 45. & seqq. Quid juris, si post impetratum Rescriptum ac durante lite, impetrator ejus incidat in excommunicationem? nu. 49. Rescriptum ab excommunicato impetratum est nullum, licet excommunicatio sit occulta, excommunicatus non vitandus, num. 50. & seqq. Rescriptum, an quis possit impetrare pro alio absque ejus speciali mandato? num. 56. & seqq. Quid de Stylo moderno Curiae Romanae dicendum? num. 59.

1. Rescripta intra quod tempus sint praesentanda? T. 3. num. 60. & seqq. Rescripta justitiae, & Rescripta gratiae, an sint perpetua? nu. 63. & 64. & seqq. Circa praesentationem Rescriptorum ad Beneficia, quid disponant Concordata Germanica? nu. 68. In Rescriptis gratiae attenditur tempus datae: in Rescriptis justitiae tempus praesentatae, num. 69. Idque exemplificatur variè, numer. 70. 71. & seqq. In ordine ad quos effectus in Rescriptis attendatur tempus Praesentatae, vel tempus datae? num. 76. & 77. ac seqq. Motus proprius purgat Subreptionem Rescripti, num. 79. Ex pluribus Rescriptis justitiae, quodnam sit praerendum? cit. T. 3. num. 81. & seqq. Secundum Rescriptum justitiae absque mentione prioris impetratum, non est ipso jure nullum, sed ope exceptionis annullandum, nu. 92. & seqq. Rescriptum Beneficiale quodnam praevaleat, si diversè à duobus rescripta super Beneficio in eadem Ecclesia sibi conferendo impetrantur? num. 95. & seqq. usque ad num. 111. Referuntur varii casus, & distinctiones circa hoc, ibid. Quid dicendum de aliis Rescriptis gratiosis, & quodnam eorum sit praerendum si plura à diversis fuerint impetrata circa idem? n. 112. & seqq. Ob Rescriptum Principis nequit revocari transactio, T. 36. n. 48.

1. Rescriptorum interpretatio, qualis faciendae? T. 3. num. 119. & seqq. Rescripta justitiae in dubio sunt interpretanda secundum Jus commune, num. 120. Eaque sunt strictè interpretationis, neque extendendae ad casum, vel personam non expressam, nu. 121. & seqq. In Rescripto justitiae sub clausula, Anacleti Reiffensuel Repertorium.

Et quidam alii, non comprehenduntur personae digniores expressis, num. 122. Neque effrenata multitudo, num. 123. Rescripta gratiae ad beneficia, qualiter sint interpretanda? num. 126. & seqq. Rescripta ad Beneficia Ecclesiastica, veluti ambigua, sunt strictè interpretanda, num. 128. & seqq. In Rescriptis quoniam Clausulae, communiter apponantur, vel saltem subintelligi debeant? cit. T. 3. n. 141. & seqq. Forma in Rescriptis praescripta necessario est observanda, num. 144. & seqq. Nec sufficit formam per aliud aequipollens implere, nu. 145. Signa colligendi, an in Rescriptis quidpiam sit positum pro forma substantiali, nec ne? n. 147. & seqq.

Rescriptorum subreptio, & obreptio, quomodo committitur? T. 3. num. 152. & seqq. Rescriptum subreptitium, & obreptitium, quid? nu. 154. & 155. Subreptio an, & quando vitiet Rescriptum? numer. 156. & seqq. Tres regulae Abbatis circa hoc, nu. 159. Capitulum, super literis, de Rescriptis, est clavis totius Tituli, nu. 156. An etiam locum habeat in Rescriptis gratiae, & ad Beneficia, atque privilegiis? n. 160. Per subreptionem dolosam vitiat quodlibet Rescriptum in totum, numer. 161. & 167. Rescriptum subreptitium an ipso jure sit nullum, vel duntaxat ope exceptionis? num. 170. & seqq. Est distingendum inter Rescripta gratiae, & ad Beneficia, qualia ipso jure sunt nulla: & inter Rescripta justitiae, quae vitiantur duntaxat ope exceptionis, ibid. Et ratio disparitatis inter haec Rescripta, num. 173. Subreptio contingens in una parte Rescripti, habentis plures partes, an vitiet totum? cit. T. 3. num. 174. & seqq. Subreptio facilius vitiat Rescripta gratiae & ad Beneficia, quam Rescripta justitiae; & cur? nu. 176. & 173. Rescripta an vitientur per subreptionem, quae contingit circa causam non motivam, sed impulsivam tantum? nu. 182. & seqq. Quid si pro impetratione Rescripti plures allegentur causae motivae, & una earum sit falsa? numer. 188. & seqq. Taciturnitas Beneficii Ecclesiastici praehabita, quantumvis modici, cur vitiet Rescriptum ad novum Beneficium obtinendum? num. 192. Quoties in Rescripto exprimitur una causa, tunc ea censetur esse motiva, numer. 194. Quid si plures allegentur in eo causae? nu. 195. & seqq. De quibus mentio sit faciendae in Rescriptis justitiae? num. 197. & 198. Ac in Rescriptis Beneficialibus? nu. 199. Rescriptum impetratum contra consuetudinem, vel statum particularis Ecclesiae, aut loci, non valet, nisi fiat mentio hujus, num. 200. In impetratione Rescriptorum, quae generaliter sint exprimenda? num. 201.

1. Rescriptum vitiat manifestus error latinitatis, T. 4. num. 212. Dummodo error ille non sit omnino levis, num. 214. Nec aliunde appareat de veritate Litterarum Apostolicarum, num. 215. Rescripta an vitientur per errorem in nomine, vel pronomine? numer. 218. & seqq. Aut per errorem in nomine Dioecesis? num. 221. & seqq. Rescriptum, an & quando vitietur per rasuram, nu. 224. Vide supra ꝑ. Rasura.

Rescripta justitiae, an morte concedentis superveniente expirent? T. 3. n. 232. & seqq. Ea expirant tunc re integrè, licet Delegatus ignoret mortem Delegantis, num. 232. & 233. Dummodo non concurrat simul error communis, num. 234. Expirant etiam re integrè, cessatione officii Delegantis, num. 235. Non item, si hic postmodum incurrat excommunicationem, num. 236. Quondam res desinat esse integrè quoad propositum est celebris quaestio, num. 237. usque ad nu. 249. Vide supra ꝑ. Res

ψ. Res integræ. Rescripta gratiæ, seu ad Beneficia, non expirat morte concedentis, etiam re integrâ, quando continent gratiam factam; secus si continent gratiam faciendam, T. 3. num. 250. & seqq. Rescripta quæ censentur continere gratiam factam, & quæ faciendam? num. 253. & seqq. Rescriptum gratiæ concessum sub clausula, *Usque ad beneplacitum nostrum*, &c. expirat morte concedentis, num. 260. Et quid, si morte concedentis communiter ignoratâ procedatur ad executionem Rescripti? num. 261. Rescriptum gratiosum concessum sub clausula, *Usque ad beneplacitum Sedis Apostolicæ &c.* durat perpetuò, donec revocetur, n. 262. & 263.

1. Rescripto renuntiare, an quis possit? T. 3. num. 264. & seqq. Et quid, si emanaverit Motu proprio Principis ad privatam alicujus utilitatem? nu. 264. Vel contineat favorem plurium? nu. 265. & 266. Rescripto justitiæ an quis possit renuntiare, etiam invito adversario? nu. 267. & seqq. Rescripta qualiter revocentur? n. 271. & 272.
2. Rescriptum lite pendente impetratum, censetur subreptitium non factâ mentione de ea, T. 16. nu. 14. Rescriptum post causam Delegatis commissam impetratum, potest nullitatis argui, tum ex vizio subreptionis, tum ex vizio attentati post litis pendentiâ, num. 15. Rescriptum Papæ si videatur pravâ suggestionem obtentum, quid agendum? T. 22. num. 340.
3. Rescripta in Forma pauperum: in Forma communi: in Forma dignum: vel ratione congrui: in Forma gratiosa: Quid? T. 5. num. 169. & seqq.

RESERVATIO.

3. Reservatio Beneficiorum. Vide Beneficiorum reservatio.
3. Reservaciones mentales quid? Et quid juris de eis? T. 8. num. 37. & seqq.

RESIDENTIA, RESIDERE.

2. Residentiam perpetuam jurans, potest in casibus à Jure permittis abesse, T. 24. num. 38.
3. Residentia Clericorum Beneficiorum, T. 4. nu. 2. & seqq. Residere in Ecclesia, vel Præbenda quid? *ibid.* & numer. seqq. Nihil aliud est, quam deservire Ecclesiæ in Officio Divino, num. 3. Existens in loco Beneficii, sed nihil præstans, residet materialiter, non verò formaliter, *ibid.* & num. seqq.
- Residentia debet esse laboriosa, non otiosa, numer. 5. Est duplex vera & ficta, numer. 7. Spectato jure communi omnia Beneficia postulant Residentiam, num. 8. A qua tamen Beneficia simplicia eximuntur per generalem consuetudinem, numer. 9. Episcopi, & alii Beneficiati Curati Jure Divino tenentur ad Residentiam, num. 10. Beneficiati non Curati verò Jure duntaxat Ecclesiastico, num. 14. Dantur Beneficia ad Residentiam non obligantia, num. 15. Juramentum de continua personali Residentia quomodo intelligendum? nu. 17. Non obligat in casibus Jure communi exceptis, *ibidem* & numer. seqq. Pœnæ Clericorum non residentium, nu. 19. Non Residentes sunt imprimis citandi, & monendi, ut residueant, nu. 20. Præfixo tempore si non redeant, proceditur contra eos Appellatione remota, *ibid.* & numer. seqq. Debet autem citatio fieri personaliter, quando scitur ubi sit, num. 22. Alioquin in Ecclesia, ubi Beneficium exillit, debet publicari Edictum trinæ citationis: & quomodo? num. 23. Beneficiarius propter absentiam privatus Beneficio debet restitui, si post reditum

justam probat absentię causam, num. 25. Clericorum non residentium ordinaria poena quæ? n. 26. & seqq.

3. Residentia Episcoporum, T. 4. n. 29. & seqq. Est faciendâ in loco, ubi est Ecclesia Cathedralis, *ibid.* In quo consistat? num. 31. Teneatur Residentiæ ad certa munera, num. 32. Præsertim ad speciale pauperum & miserabilium personarum curam, num. 33. Possunt tamen Episcopi singulis annis duobus, vel tribus mensibus abesse, numer. 34. Et quomodo? *ibid.* & numer. seqq. Ultra tres menses non possunt abesse sine legitimis causis, num. 28. Et licentia Papæ, num. 39. & seqq. Causæ excusantes Episcopum à Residentiâ quæ? num. 41. & seqq. Sunt Christiana Charitas, num. 43. Urgens necessitas, num. 44. Debita obedientia, num. 46. Evidens Ecclesiæ utilitas, num. 47. Vel Republicæ, num. 48. Et quando quavis harum contingat? *ibid.* Propter servitiâ in Curia Regum aut Principum secularium non excusantur à Residentiâ Episcopi sine licentia Papæ, num. 49. Pœnæ Episcoporum non residentium quæ? num. 50. & seqq. Non residentes non faciunt fructus suos, *ibid.* Ideoque tenentur ipsos restituere, num. 51. Privantur Episcopatu, num. 52. Et quomodo? nu. 53. & seqq.

Residentia Canonicorum, T. 4. num. 107. & seqq. Canonici Cathedralis, & Collegiati tenentur ita residere, ut non possint ultra tres menses singulis annis abesse, *ibidem*. Nec satisfaciunt, nisi cantent in choro, cæteraque officia personaliter peragant, num. 108. Rigor tamen iste non ubique est usu receptus, num. 109. Valetque consuetudo contraria, num. 110. De Jure communi tenentur omnibus horis singulis diebus interesse, num. 111. & seqq. Excepto trimestri, nu. 113. Quo tamen trimestri non lucrantur Præsentias, *ibid.* Ad absentiam trium mensium non requiritur allegatio causæ, vel petitiu licentiæ, nu. 116. Dummodo non omnes Canonici simul absint, num. 117. & nu. 114. Potest Episcopus ob legitimam causam dare licentiam, ut Canonici absint per quatuor menses, num. 118. Ubi est specialis Ecclesiæ constitutio, vel consuetudo diutius, quam per tres menses residere, tenentur ei stare Canonici, num. 119. & seqq. Quæ sint causæ excusantes Canonicum à Residentiâ personali? nu. 122. Ex causa justa absens non tenetur relinquere substitutum, num. 123. Pœnæ Canonicorum non residentium quæ? num. 124. & seqq. Illicite absentes Canonici non tenentur restituere fructus ante sententiam condemnatoriam, nu. 125. Ad incurrendum tamen privationem fructuum non opus est prævia monitione, ut residueat, num. 126. Fructus hi, quibus debeant applicari, numer. 127. Episcopus pœnam privationis fructuum non potest in totum remittere; bene tamen sententiam minuere, num. 128. Canonici non residentes non statim possunt privari Beneficiis, est intra terminum sibi præfixum non redierint, nu. 129. & seqq. Sed expectandus est lapsus trium annorum, ac servandi gradus pœnarum à Concilio Tridentino præscripti, num. 131. & seqq.

3. Residentia Parochorum, & aliorum Curatorum, T. 4. numer. 57. Quid intelligatur per eam? Et quæ pœnæ per Tridentinum non residentibus sint impostæ? *ibid.* Parochi & Curati tenentur residere Jure Divino, num. 58. Non residentes peccant mortaliter, & tenentur ad restitutionem fructuum, num. 59. Quomodo compellendi ad Residentiam, num. 63. Parochus non residens, an ipso jure sit privatus Beneficio? num. 66. Non potest abesse per duos menses absque licentia Episcopi, num. 67. Et quidem in scriptis obtentâ, num. 68.

RERUM ET VERBORUM.

RESPECTUS.

R. J. Respectus personarum, *ψ. Acceptio.*

RESPONDERE, RESPONSUM; RESPONSIO.

1. Responsa Prudentum, quæ? P. n. 179.
2. Respondere, an; & quando quis tenetur juxta mentem interrogantis? T. 18. nu. 178. Reus à Judice interrogatus, an tenetur respondere fatendo veritatem? T. 18. num. 154. & seqq. Vide infra *ψ. Reus an Judici &c.* Respondere purè & simpliciter positionibus quid imponit? T. 18. num. 242. Paria sunt, non respondere, & obscure respondere, nu. 243. Positionibus respondere tenentur ipsi Principales &c. n. 245. Vide supra *ψ. Positiones.*
5. Responiones Accusatoris, vel Advocati fiscalis. Vide *Advocatus fiscalis.*

REPUBLICA.

1. Reipublicæ graviter læsæ competit beneficium restitutionis in integrum, T. 41. num. 36. Vide infra *ψ. Restituere in integrum.*

RESTITUERE, RESTITUTIO.

1. Restituere in integrum generatim, quid? T. 41. num. 2. Restitutio in integrum strictius accepta, quid? nu. 3. Hæc est extraordinarium Juris remedium, ac introducta in subsidium, n. 4. Nec competit habenti actionem, *ibid.* Secus, si quis solam exceptionem habeat, nu. 5. Regula illa: *Habente remedium ordinarium non est tribuendum extraordinarium*, limitatur, nisi extraordinarium sit pinguius, nu. 6. & 7. Ad restitutionem in integrum, quædam requirantur? n. 8. & seqq. Ad eam requiritur læsio gravis, nu. 8. & 9. Et quod læsio illa gravis acciderit dolo adversarii, vel suâ facilitate &c. n. 11. Idque per læsum ritè probetur, nu. 12. Item justa Causa, n. 13. Et quod actus, seu contractus ille fuerit validus, num. 14. Et quid in dubio, num contractus ille sit validus? num. 15. Forma petendæ, & faciendæ restitutionis in integrum, quæ? n. 16. & seqq. Hæc non petitur jure actionis, sed implorato officio Judicis competentis, num. 17. Et qualis hic sit Judex competens? num. 18. Judex minor non potest restituere contra sententiam majoris, nu. 19. Restitutio in integrum debet fieri citato adversario, n. 21. Restitutio in integrum non potest peti per Procuratorem sine speciali mandato, T. 38. n. 103. Intellige, quando restitutio petitur principaliter: secus, si petatur solum incidenter, n. 104. & seqq.

1. Restitutio in integrum competit Minoribus, T. 41. n. 22. & seqq. Fallit hoc in certis casibus, nu. 25. & seqq. Beneficio restitutionis in integrum gaudet Ecclesiæ, Monasteria &c. num. 32. Non verò Personæ Ecclesiasticæ in suis bonis patrimonialibus; & quæ ratio disparitatis? num. 33. & 34. Beneficium restitutionis in integrum competit quibusvis Locis piis, num. 35. Sicut & Reipublicæ graviter læsæ, n. 36. Et Principi ac Universitati Civitatis, Castri &c. nu. 37. Imò & Collegiis, seu Universitatibus Studioforum, nu. 38. Majoribus etiam competit restitutio in integrum ex clausula generali; hoc est, justâ causâ interveniente, n. 49. Causæ justæ restituendi Majores, quæ? nu. 50. 51. & 52. Differentia multiplex inter restitutionem in integrum competentem Minoribus, & Majoribus, n. 53. 54. & 55.

Restitutionis in integrum beneficium semel denegatum, non est Ecclesiæ, vel Minori in alio Judio

n. 68. Proponuntur, & solvuntur rationes in contrarium, n. 69. & seqq. Quanto tempore Parochus abesse possit de licentia Episcopi? n. 76. & seqq. Ex legitima causa potest per unum vel alterum diem abesse sine licentia Ordinarii, nu. 78. Imo per sex aut septem dies, non verò per hebdomadam, num. 79. & seqq. Absens ex justa causa tenetur relinquere Vicarium idoneum, n. 82. Sine justa causa absens prohibere ne ultra biduum sine licentia absint, num. 84. Ratione Residentiæ tenentur Parochi per se, & non solummodo per Capellanos exercere Munera Pastoralia, nu. 85. Possunt tamen unum, vel plures habere cooperatores, dummodo etiam ipsimet aliquid præsentent, nu. 86. & seqq. Causæ excusantes Parochum à Residentiâ, seu quòd possit abesse, num. 88. & seqq. Est inter alias Christiana Charitas, n. 90. Urgens necessitas, n. 31. Capitalis inimicitia, n. 92. Debita obedientia, n. 93. & seqq. Evidens Ecclesiæ, vel Republicæ utilitas, nu. 96. Enumerantur aliæ causæ, num. 97. & seqq. An & quando propter grassantem pestem vel hostilem incursum excusetur Parochus à Residentiâ personali? num. 102. & seqq. Cautelæ tempore pestis à Parochis, eorumque Vicariis observandæ, n. 106.

3. Residentia Clericorum simplex duntaxat Beneficium habentium an obliget? T. n. 133.
- Residentia ab obligatione causæ quædam excusantes, T. 4. nu. 134. & seqq. Inter eas est absentia studiorum causa, *ibid.* Etiam in Curatis, n. 135. Etiam quamdiu, ac ob quæ studium? *ibid.* & numer. seqq. Ad hanc tamen absentiam requiruntur plures conditiones, nu. 137. & seqq. Videlicet, ut Beneficiarius non sit ultra triginta annos, nu. 138. Et accedat licentia Episcopi, nu. 139. Atque constitutur Vicarius, si Parochus abest, numer. 140. Et absens studeat in Universitate, n. 141. Theologiæ vel juri Canonico, num. 142. Quoad Parochos privilegium absentię ratione studii hodie est sublatum, & quomodo? num. 144. & seqq. Non item quoad Canonicos, ac alios Beneficiarios simplices, nu. 148. & 144. Inter causas absentię Canonicorum est servitium Episcopi, numer. 149. Ita absentes censentur præsentis, & lucratur fructus & quomodo? *ibid.* Etiam nunquam accedant ad Ecclesiam, nu. 150. Duo Canonici etiam invitati compelli possunt ad inserviendum Episcopo, num. 152. Non tamen Cathedralis, sed etiam Clericis inferioribus, exceptis tamen Curatis, nu. 156. Consuetudo non excusat à Residentiâ, nu. 157. & seqq. In Beneficiis Curatis non excusat, *ibid.* Etiam si sit immemoralis, num. 158. Bene tamen in Beneficiis simplicibus, & quomodo? num. 160. An & quomodo consuetudo non residentium excuset in Dignitate constitutos Canonicos? n. 162. & seqq.
3. Residere in loco Beneficii non idem est ac interesse Divinis, T. 4. num. 170.

RESIDUUM.

5. De Residuis crimen quid, & quæ poena illius? T. 18. num. 63. & seqq.

RESIGNARE, RESIGNATIO.

3. Resignare Beneficium cum Reservazione Pensionis an, à quo & quomodo fieri possit? T. 12. nu. 68. & seqq.
5. Resignans Beneficium cum reservazione pensionis reus est simoniæ confidentialis, T. 3. n. 39.
- Resignationes Beneficiorum, etiam in favorem Tertii, quomodo fieri valeant sine labe simoniæ? T. 3. n. 149. & seqq.

concedendum, T. 41. n. 39. Nisi nova causa emergat, num. 40. Potest tamen Ecclesia, vel Minor, restitui ad jus appellandi a sententia denegate restitutionis, num. 41. Minor laicus potest contra alium Minorem petere restitutionem in integrum, nu. 42. Sicut & Ecclesia contra aliam Ecclesiam, num. 43. Solvitur instantia, n. 44. & segg.

1. Restitutio in integrum de facto potest peti intra quadriennium, T. 41. nu. 56. Tempus quadriennii pro petenda restitutione concessi uno respectu est continuum, alio utile; idque declaratur, num. 59. & segg. Quadriennium ejusmodi in Minoribus incipit currere a prima die Vigefimi sexti anni inchoati, num. 60. Exceptis Minoribus, qui veniam aetatis impetrarunt, num. 61. In Majoribus, & Ecclesiis, quando quadriennium illud currere incipiat? nu. 62. Illud non currit ignorantibus, nu. 63. Ecclesia post quadriennium, an possit aliquando petere restitutionem in integrum? nu. 64. & segg. Ecclesiae competit restitutionis remedium contra contractus, & contra sententiam tum interlocutoriam, tum definitivam, num. 65. Sed post lapsum quadriennii non admittitur ad illud, nisi ob probatam collusionem, fraudem, vel aliam rationabilem causam, n. 66. Ut, si laeso fit valde enormis, num. 67. Aut Praelatus male alienans, tanto tempore supervixerit, num. 68. Vel Ecclesia laesa multas interim habuerit mutationes Praelatorum, num. 69. Ecclesia potest petere restitutionem etiam adversus lapsum temporis, num. 72. & 73. Tum Judicialis, tum extrajudicialis, num. 74. Dempto lapsum quadriennii ad petendam restitutionem concessi, num. 75. Causa restitutionis adversus lapsum temporis, finiri debet intra quadriennium, num. 76. Idemque dicendum de qualibet restitutione in integrum, n. 77. Quamvis hoc de consuetudine non fervetur, nu. 78. Ac etiam limitetur, quando non per Ecclesiam, sed per Judicem, vel adversarium fiat, quod minus tam cito terminetur, nu. 79. Restitutio in integrum adversus lapsum temporis, ad quantum tempus sit concedenda? n. 80. & segg. Duplex tempus in proposito est distinguendum, nempe Tempus intra quod, & Tempus ad quod, n. 81.

2. Restitutio in integrum, in quibus causis locum habeat, vel non habeat? T. 41. n. 82. & segg. An sit danda Clerico, in renunciazione Beneficii Ecclesiastici graviter laeso? num. 83. & segg. Vel Minori adversus professionem Religiosam? nu. 89. & segg. Vel contra propriam confessionem Minoris? n. 96. Et in delictis? nu. 101. & segg. Vide supra y. Minorennis.

Restitutio in integrum potest tripliciter considerari, T. 41. nu. 105. Quos effectus habeat restitutio obtinenda, sed nondum petita? nu. 106. & segg. Beneficium restitutionis in integrum, etiam obtinenda, est transitorium ad haeredes, & successores universales, nu. 106. Et cur non exinguatur cum persona? num. 106. Est magis reale, quam personale, ibid. Datur tamen aliquod beneficium restitutionis in integrum, quod non transit ad haeredes, nu. 108. Potest beneficium restitutionis cedi aliis, num. 109. Restitutio in integrum obtinenda, sed nondum petita, an etiam hunc operetur effectum, ut possessorem rei per eam advocabilis constituat in mala fide, adeo ut fructus restituere teneatur? nu. 110. usque ad n. 115. Effectus restitutionis petita, sed nondum obtenta, quis? nu. 116. & segg. Haec regulariter suspendit executionem latae sententiae, ibid. Restitutio in integrum quoad effectum suspendendi executionem sententiae, aequiparatur appellationi, nu. 117. Restitutionis obtentae effectus principalis est, quod per eam unusquisque integrum jus suum recipiat, num. 121. & segg. Etiam istud

intelligendo, de eo, contra quem impetratur; idque varie exemplificatur, num. 121. 122. & segg. Utrum obtenti in integrum restitutione, v. g. fundi, etiam fructus ejus sint restituendi, num. 126. & segg. Restitutio in integrum concessa Minori, an etiam profit Majori communem causam cum eo habenti? num. 136. Saltem, quando haec individua? num. 137.

2. Restitutiones in integrum postulatio ab Ecclesia contra Laicum facta, recensentur inter causas mixti Fori, T. 2. num. 153. Restitutio in integrum adversus omnia probationes, an, & qualiter competat Ecclesiae, vel Minori? T. 19. num. 178. & segg. An restituitur etiam contra aliam Ecclesiam, vel Minorem? num. 179. An pariter possit restitui ad productionem testium post publicationem attestatum? num. 180. & 181. Quae conditiones ad restitutionem in integrum propter omillas probationes requirantur? nu. 182. & segg. An sit necesse, probare laesionem? nu. 183. & 184. Utrum Ecclesia, vel Minor, adversus omillam probationem in una eademque causa saepius in integrum restitui possit? n. 185. & segg.

Restituuntur in integrum Minorenes, & quandoque Majorenes, ex propria confessione graviter laesi, T. 18. nu. 81. Beneficium restitutionis in integrum competit Ecclesiis Minoribus &c. adversus praescriptionem contra eos completam, T. 26. n. 220.

3. Restitutio Rei male extracti. Vide Rei male extracti restitutio.

5. Restitutio simoniace acceptorum. Vide Simoniace acceptorum restitutio.

R. J. Restitutio verbo venit omnis utilitas actoris, C. II. R. IV. n. 3. Si reddi potest & non redditur, non agitur poenitentia, sed fingitur, ib. n. 2. — restitutio ab haeredibus facta an & quando juveni defunctum? ibid. n. 6. 7. 8.

— a restitutione exculantes causae, ibid. n. 10.

Restitutionis in integrum privilegium transit ad haeredes, C. II. R. VII. n. 10.

Restitutio in integrum minori concessum, C. II. R. XVII. nu. 5.

RESTRICITIO.

2. Restrictio mentalis, quae? T. 18. num. 182. Referuntur tres Propositiones Innocentii XI. quibus damnantur restrictiones, n. 179.

RETORTIO.

5. Retortio injuriarum in utroque foro licita est, T. 36. n. 33. Si fiat cum moderamine inculpatae tutelae, nu. 34. & segg. Et in continenti, n. 36. Potest etiam subinde fieri post intervallum, ibid.

RETRACTUS.

3. Retractus quid, & quotuplex? T. 17. n. 389. & segg. Alius conventionalis, n. 390. Alius legalis, scriptus, & consuetudinarius, n. 391. Retractus propter Dominium directum competit Domino Emphyteutis, & Feudi, nu. 392. Retractus ratione Crediti quid, & cui competat? nu. 393. Ratione Communionis & societatis quid? n. 394. Retractus ratione Territorii quid? nu. 395. Retractus ratione sanguinis, seu gentilitus, quid? n. 396. Retractus competens Filio ratione Metallorum, n. 397. Quinam Retractus de Jure adhuc valeant? n. 398. Et qui non? n. 399. In Germania valet Retractus gentilitus seu jure sanguinis, n. 400. Sola bona immobilia retrahi possunt, n. 401. Legitime retrahere volens, debet una cum expensis dare totum pretium a priore Emptore sine dolo oblatum, n. 402. Et si malus iusto fit, n. 403. Item debet Emptori refundere factas interea

in rem Impensas necessarias, & utiles, non item voluptuarias, n. 404. Debet intra annum, & diem retrahere, num. 405. Idque suo non alterius nomine aut commodo, nu. 406. Retrahere possunt omnes venditores consanguinei, etiam Clerici, non item Religiosi, num. 407. Qui proximior est sanguine, reliquos praecedit, nu. 408. Si est legitimus, ibid. Quid si plures in gradu aequales? num. 409. Potest quis renuntiare Juri Retractus, nu. 410. Tacite & expresse, nu. 411. Tacite quando censetur renuntiare? nu. 412. & num. praecedenti. Retractus locum non habet, quando Contractus est nullus, nu. 413. Compendiosa collatio eorum, quae de Jure Retractus, statuta Bavariae disponunt, n. 414.

R. J. Retractari non debet factum legitime &c. y. Factum.

REVALIDATIO.

4. Revalidatio Matrimonii invalide contracti, a. n. 585. & segg. Ad eam requiritur novus consensus utriusque conjugis, ibid. & seg. Requiritur etiam, ut pars nullitatis ignara certioretur de nullitate, num. 587. Probatur varie, n. 588. & segg. Solvitur obiectio, num. 591. & segg. Dum ignorans certior fit de nullitate prioris Matrimonii, non est necesse revelare nullitatis causam, n. 595. Duo securi modi notificandi nullitatem Matrimonii, n. 596. & segg. Qualiter in praxi disponendum sit ignorans nullitatem, ut ad novum Matrimonium consentiat, nu. 601. & segg. Alius modus, n. 603. Consensus debet dari per verba de praesenti, n. 604. Juxta aliquos sufficit notitia & consensus unius, n. 605. Probabilis tamen est, requiri utriusque notitiam & consentum novum in quovis casu, n. 606. & segg.

Revalidatio Matrimonii nullius ob impedimentum publicum de novo requirit praesentiam Parochi & testium, num. 610. Secus si est occultum impedimentum, num. 611.

REVELARE.

5. Revelare furem, vel rem furtivam quinam teneantur? T. 18. n. 47. & segg.

REVISORIUM.

2. Revisorium, unde traxerit originem? T. 28. n. 18. Revisores, qui? T. 28. n. 48. Hodie usus supplicandi prope modum ab Aulis recessit, & in ejus locum successit Revisio, ibid. Revisio hujusmodi, quae habet specialia? n. 49. Et quomodo differat a Supplicatione, & Appellatione, ibid.

REVOCATIO.

3. Revocatio, ac mutatio Testamenti, a quovis fieri potest, T. 26. nu. 738. Dummodo in secundo Testamento mentionem faciat, quod non obstante tali obligatione velit revocatum Testamentum, n. 739. & segg. Qui juravit se non revocaturum Testamentum, revocare illud non potest, numer. 741. Limitatur hoc, num. 742. Quomodo revocari possit Testamentum nudis verbis? nu. 743. & segg. Et quomodo Facto? nu. 476. Revocatur Facto, Cancellatione, Inductione, inuisione, Destructione &c. ibid. & num. segg. Quando & quomodo censetur revocatum per deletionem unius vel plurium in testamento positorum? nu. 349. & segg. Testamento facto revocatur per posterius, et si non sortitur suum effectum, nu. 754. Et in priori fit institutus haeres ex Assse, in posteriori autem in re certa, nu. 755. Dummodo posterius sit recte factum, nu. 756. Testamentum prius solemne revocatur, & rumpitur per posterius privilegium, num. 757. & segg. Ad Acta datum revocatur posterius in absentia Ac-

torum erectum, nu. 759. Specialis Constitutio circa revocationem Testamenti parentum inter liberos, nu. 760. & seg. Practica instructio circa Revocationem Testamenti, n. 762.

3. Revocatio aliarum voluntatum praeter Testamentum etiam fieri possunt, T. 26. n. 763. & segg. Et quomodo? n. 764. & segg.

REUS.

1. Reus captus post latam sententiam mortis potest fugere; & cur? T. 2. numer. 224. An in hunc finem possit vincula, & Carceres perfringere? n. 225.

2. Reus, unde sic dicitur? T. 1. n. 9. Reus si habeat multiplicem Forum, in electione Actoris est, eum in quo maluerit Foro convenire, T. 2. nu. 6. Reus coram incompetente Judice conventus, imputé non comparet, opponendo exceptionem declinatoriam Fori, num. 7. & segg. Vide supra y. Forus. Reus, qui fugit, an sit remittendus ad locum delicti? T. 1. num. 61. Vide supra y. Remissio Reorum. Si super Clericatu Rei, seu malefactoris per Judicem Laicum capti, & dicentis, se esse Clericum, oritur questio, an, & qualiter cognitio hujus causae spectet ad Judicem Ecclesiasticum? T. 2. nu. 273. & segg. Reo invito, non debet quis intrare domum ejus causam citandi, T. 3. nu. 8. Vide supra y. Cautio. Reus conventus non cogitur reconvenire Actorem: si tamen vult, tenetur eum reconvenire coram eodem Judice, T. 4. num. 3. & 4. Vide supra y. Reconventio. Reus, an Actore plus petente possit simpliciter negare totam petitionem? T. 11. n. 20. & segg.

2. Reus contumaciter absens, quomodo sit citandus? T. 14. nu. 81. & segg. Contra Reum contumaciter absentem non potest procedi, lite necdum contestata; & cur? n. 88. & segg. Bene tamen contra Actorem contumaciter absentem, num. 84. Major est contumacia Actoris quam Rei, num. 88. Magis praesumitur contra Actorem, quam contra Reum contumaciter absentem, nu. 89. Rei in Jure appellantur Fugientes; & cur? ibid. Cur non frustra ad instantiam Rei fiat Processus super causa principali, Actore contumaciter absente, siquae nihil probante? n. 90. & segg. Actore non probante Reus absolvitur, quomodo intelligendum? n. 91. Reo contra Actorem contumaciter absente, competunt quatuor Juris Remedia; & quae? T. 14. n. 92. & segg. In arbitrio Rei est unum ex dictis remediis contra Actorem contumacem eligere, n. 106.

Reus in prima citatione contumax, secundum & tertio citandus est, T. 14. n. 107. & segg. Reus qui tantum fuit contumax in prima citatione, non item in secunda, vel tertia, an debeat condemnari Actor in Expensis? nu. 112. & segg. Affirmativa sententia est vera, n. 113. & 114. An si Reus ad primam citationem dixerit, se nolle comparere, is denud sit citandus? n. 115. & segg. Affirmatur, si extra judicium ita responderit: fecus, si in judicio, num. 115. 116. & segg. & n. 121. Quid agendum cum Reo extra judicium respondente, se nolle comparere? n. 119. Praesertim, si in termino citationis non comparuerit? nu. 120. Et quid, si in judicio ita responderit? nu. 121. Judex antequam procedat ad insignendas Reo absenti poenas, debet eum declarare contumacem, nu. 122. Attendendo prius, an non habeat justam causam absentiae, & aliquam exspectandam, num. 123. Si Reus citatus veniat intra terminum prorogatum citationis, vel postea, quid proficit? n. 125.

2. Rei contumaciae poenae sunt plures; & quae? T. 14. num. 126. & segg. Has non incurrit, qui solum citatur, ut veniat, si sua interesse putaverit, numer.